

Flamingantisme 2.0

Column

Luckas Vander Taelen

Een tijd geleden deed Hendrik Bogaert (CD&V) het originele voorstel dat Vlamingen in Brussel één dag per week moeten weigeren iets anders dan hun eigen taal te spreken. Omdat er te weinig respect voor het Nederlands zou zijn in Brussel, vond Bogaert dat de Vlamingen maar eens op hun strepen moesten staan.

De meeste Vlaamse Brusselaars keken wat raar op bij dat idee, zeker omdat het van een inwoner van het verre Jabbeke kwam. Wie een beetje met de Brusselse realiteit vertrouwd is, weet dat zowat iedereen zo'n radicale actie negatief zou aanvoelen. In Brussel is aan het taalgebruik een intuïtieve soepelheid verbonden. Het jongleren met talen is een Brusselse specialiteit. Bogaert lijkt Brussel onvoldoende te kennen om te beseffen dat alleen nog enkele rabiate franskiljons er het Nederlands misprijzen.

De positie van de taal is onvergelijkbaar met die in de jaren 60, toen Henri Simonet (PS) hautain kon verklaren dat de verfransing van Brussel compleet was. Nu zijn Franstalige en Nederlandstalige Brusselaars allebei minderheden in Brussel. Samen maken ze niet meer de helft van de bevolking uit. Het Frans is een lingua franca geworden, die de 183 Brusselse nationaliteiten gebruiken als communicatiemiddel. Franstaligen sturen hun kinderen graag naar Vlaamse scholen. Het Théâtre National programmeert de beste Vlaamse producties voor een enthousiast Franstalig publiek.

Die gunstige kentering deed een grote Vlaamse krant een tijd geleden besluiten dat de taalstrijd in Brussel iets van het verleden was. Althans voor jonge Brusselaars die niet langer het gevoel hebben dat taal in de meest diverse stad ter wereld nog een belangrijk strijdpunt is. Zeker bij de jonge generatie leeft het gevoel niet meer dat één taal meer waard is dan de andere. Neerkijken op het Nederlands bestaat niet bij de nieuwe Brusselaars. Jonge Vlamingen en Franstaligen schakelen snel op het Engels over, als ze elkaars taal niet machtig zijn. En zowat iedereen is ervan overtuigd dat meertalig onderwijs de beste garanties biedt voor de jongeren.

Het is dus niet overdreven te zeggen dat de situatie van de Vlamingen en het Nederlands in Brussel sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog nog nooit zo goed geweest is. Bij de gewestverkiezingen haalden de Vlaamse partijen meer stemmen dan ooit. Maar het zou van een grote lichtzinnigheid getuigen om door die communautaire pacificatie het verleden te vergeten. Niets is ooit voor altijd verworven en waakzaamheid blijft nodig.

Dat bleek onlangs toen Le Soir zich afvroeg hoelang de gegarandeerde vertegenwoordiging van 17 Vlaamse leden van het Brussels Parlement nog vol te houden is, omdat dat eigenlijk ingaat tegen het democratische principe van one man, one vote. Hoewel Brussel zich hoe langer hoe meer een eigen identiteit aanmeet, betekent dat niet dat het Gewest niet meer thuishoort in de Belgische institutionele constructie en er geen rekening meer moet worden gehouden met de ingebouwde evenwichten. Jammer genoeg leek de krant niet te beseffen dat wie de Brusselse situatie in vraag stelt, dat ook moet doen voor de pariteit van de federale regering.

Ook is er nog altijd veel werk aan de winkel voor het Nederlands in Brussel. Vlaamse partijen moeten waakzaam blijven als het taaleisen betreft. Zo is het geen teken van bekrompenheid om de blijvende Vlaams-onvriendelijkheid van de meeste Brusselse ziekenhuizen te blijven aanklagen. Waarom wordt het nog altijd geduld dat hoogopgeleide artsen de twee landstalen niet machtig zijn?

Dat er nog werk is, blijkt ook uit de cijfers over de tweetaligheid van Brusselse agenten. Slechts 58 procent beheerst het Nederlands, hoewel dat een wettelijke vereiste is. In 2018 werden 140 agenten aangeworven, van wie maar 18 tweetalig waren. Dat zo'n flagrante overtreding van de wet nog altijd gedoogd wordt in Brussel bewijst dat een flamingantisme 2.0 nodig blijft. Respect voor de taalwetten moet voor alle Vlaamse partijen een breekpunt zijn bij de regeringsonderhandelingen.

* *Luckas Vander Taelen, regisseur en freelancejournalist*